

יד יענק

לחבר
שפה ורק/רק
יולי 1988

מועצה אזורית דרום - השרון

דואר הודי השרון כסר מליל ת.ד. 62 מיקוד 45100
 סלסונים: 448123 * 448393 * 448256 * 052*448773

14.6.1988
 ק - 95

- איל
- אלישבע
- בית ברל
- גבעת השלושה
- גבעת מן
- גן חיים
- גני יהודה
- גני עם
- גת רימון
- חגור
- חורשים
- ירקנה
- ירחיב
- כפר מעש
- כפר מלל
- כפר סירקין
- מגשימים
- גזר ירק
- גזר יסן
- נחשונים
- גזר אליהו
- גזרית
- עדנים
- ענת
- עופית
- צור נתן
- רמת הכובש
- שדה ורבורג
- שדי חמד

למועצה
 מוטי דלג'ין
 ועד המושב
 שוהג'ובוב

למוטי ולכל חברי שדה ורבורג
 שלום רב!

מתוך הלב שירה עולה
 על משפחה אחת גדולה,
 כך הרגשתי ביום חגכם.
 התלהבות העשייה מתוך חרונת היציאה,
 בכוחות עצמיים ומשותפים וביכולת שלכם
 להפעיל את כל הישוב מקטן ועד גדול
 ולהעניק לראשונים והמייסדים
 כבוד ותודה על כל שנעשה ביובל השנים.

כה ל ח י ! והרבה שנים של עשייה מבורכת.

מנהלת המועצה
 לזון גזר וועד וספורט

שדה וזכרון

כפר שירון פי' להתיישבות חקלאית בע"מ

16.6.88

לכבוד

ועדת היובל

ח.נ.

הנאמנים המארגנים את הוועדה לזכרון שדה וזכרון
ואת כל הארגונים שיש להם קשר עם הוועדה המארגנת.

הנאמנים המארגנים את הוועדה לזכרון שדה וזכרון
היו כל, אשר המארגן בארגון, בהתנדבות והשתתפות כל מי שירצה
מגובי הכפר.

מטרת הכפר שדה וזכרון היא לזכור את שדה וזכרון
ועל ידי הכפר לזכור את שדה וזכרון.

יש להם כוח לכל המארגנים והשתתפים.

שדה וזכרון
לחברות חקלאיות בע"מ
16.6.88
הנאמנים

כתב: שמוליק
רהט

כפר ארוך כמו שרוך

לחן: דוד נתן

פזמון: כפר כל כך ארוך
הוא דומה לשרוך
כך רצים להם הקילומטרים
בוא נמשיך בהליכה
אולי נגיע לסופה
(אוי) יש עוד בית בסיבוב

רייס קינמוני בוריססקי וקריגר
וויינברג כהן בן ארצי וולטר
מרגולין וצהובל ושמאלי וטאובר
הרצפלד ופרטל ושטיינר
להמן ופינטוס ועוד כמה נלמד
הורביץ גוטשטט לוי ואונגר

פזמון: כפר כל כך ארוך...

לוי וקלייבמן ודלג'ו ודקרט
הראל ובן ציון ציגלר ופורגס
וגנר יפה והרשקוביץ וסגל
בן יעקב שוורץ טניש וסגל
סיכאלי ובנדע פייבוש ומוסקוביץ
יערי פונץ' ספר וגדלוביץ'

פזמון: כפר כל כך ארוך...

קונסורסקי ברטפלד כרטל ופלדמן
גל ולד ערן יונג וקיפרמן
בקר אדמונד וירקובי ועובדיה
כירבצווייג לוי ורדי ושפירא
אברך טובין גורד ושטרנברג
גדין רוואן לוימן ולינדנברג

פזמון: כפר כל כך ארוך...

(ואוי) אני כבר רואה את בצרה.

Bossa

3x 7hlc 7DD

Handwritten musical notation on a staff with a treble clef and a key signature of two flats. The notes are: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5. Above the staff are handwritten notes: Cm, F, Ab, Bb, Cm.

Handwritten musical notation on a staff with a treble clef and a key signature of two flats. The notes are: C4, D4, E4, F4, G4, A4, Bb4, C5. Above the staff are handwritten notes: Cm, F, Ab, Bb, Cm, Eb.

Handwritten musical notation on a staff with a treble clef and a key signature of two flats. The notes are: C4, D4, E4, F4, G4, A4, Bb4, C5. Above the staff are handwritten notes: Ab, Dm7, G7, Cm, Eb, Ab.

Handwritten musical notation on a staff with a treble clef and a key signature of two flats. The notes are: C4, D4, E4, F4, G4, A4, Bb4, C5. Above the staff are handwritten notes: Dm7, G7, Cm, Eb, Eb, Dm7.

Handwritten musical notation on a staff with a treble clef and a key signature of two flats. The notes are: C4, D4, E4, F4, G4, A4, Bb4, C5. Above the staff are handwritten notes: Dm7, G7, ESTA, Cm, G7. There is a double bar line and a fermata over the Cm and G7 notes.

Handwritten text: *esta no se para*

המנון - בית "נון" שנים
מילים: שמואל קנהט
לחן: דוד נתן

1. מיישרת את הגו
משקיפה אל הטוב
מביטה אל העבר
איך נוצר בה כל דבר.
על חולות היא צמחה
את הכורכר ירוק צבעה
מים באדמה חיפשה
שבילי עפר לאט כבשה.

פזמון: השנים ייפר אותה
ושבילי חן הוסלפו לה
חג יובל זה התמרדר
ציון דרך זה ברור
הללויה, הללויה...

2. שלושה דורות היא כאן גידלה
מחול שלם של יצירה
רוב שנים ורוב חוכמה
היא אל חיקה אספה.
מכל הלב ברכה תאמר
לכל עובדי האדמה
טכל הלב תפילה תישא
לבריאות ופרבסה.

פזמון: השנים ייפר אותה...

3. מיישרת את הגו
משקיפה אל הטוב
מביטה אל העבר
איך נוצר בה כל דבר.
את הפרדסים נטעה
בושם הדרים ריחה
מים באדמה חיפשה
שבילי עפר לאט כבשה.

פזמון: בת "נון" שנים רחג היום
ומה לך באחל היום
שמי ייתן ובשלוט
בחוג לך עוד יובל.

SWING

I שמיני קי"ח 1/2. 12

Handwritten musical score for a swing piece. The score is written on 11 staves. The key signature is two flats (Bb and Eb). The time signature is 4/4. The music is written in a cursive, handwritten style. The first staff begins with a treble clef and a key signature of two flats. The second staff has a common time signature. The third staff has a "12." marking above it. The fourth staff has a circled "1" marking. The fifth staff has a circled "2" marking. The sixth staff has a circled "3" marking. The seventh staff has a circled "4" marking. The eighth staff has a circled "5" marking. The ninth staff has a circled "6" marking. The tenth staff has a circled "7" marking. The eleventh staff has a circled "8" marking. The music is written in a cursive, handwritten style.

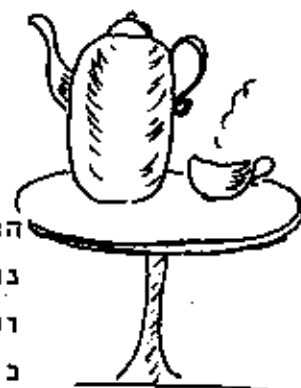

מילים: שמואליק יתום
לחן: דוד נמן

קפה וסימפטיה

פזמון: חמישים שנה חלפו
כלום לא השתנה
שדה-ורבורג, קפה וסימפטיה
ותמיד מנוחה בין שתיים לארבע...

האנגלים חיפשו כאן לפני קום המדינה
בשק מתחת האדמה
וראו פלא לא מצאו שום כלום כלום
בין שתיים לארבע

כשבן-גוריון הכריז
ה' אייר תש"ח
קום תקום פה המדינה
הידועה הגיעה אל הכפר
אחרי שתילת הקפה של ארבע...
פזמון: חמישים שנה חלפו...

כשהערבים תקפו פה בתש"ה
את רמת-הכובש וכפר-סבא
אז הפסקת אש עשו כך נודע
בין שתיים לארבע.

תרנגולות פה מתו
מיט המיד חסרו
באמת עניין לא נורא
כי פתרונות פה במצאו בשפע
בזמן שתילת הקפה של ארבע.
פזמון: חמישים שנה חלפו...

שנת חמישים ושש מקלקיליה הם ירו
תקופה מאד מאד קשה
מעל שדה-ורבורג הפגזים חלפו
נהם פיספסו בין שתיים לארבע

ת' עולים החדשים
הונגרים פולבים
קלטנו עם קפה ועוגה
והרבה חיבה עם מנוחה קלה
פזמון: חמישים שנה חלפו...

א' Cantioi נדן

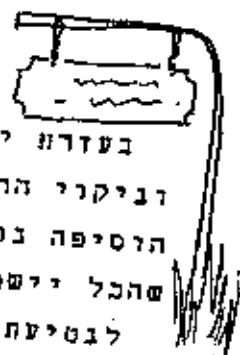
Handwritten musical score consisting of ten staves of music. The notation includes treble clefs, a key signature of one flat (Bb), and a 4/4 time signature. The music features various rhythmic patterns and chord progressions. Chords are written above the notes, including F, C, Dm, Am, Bb, C7, Gm, F7, and Bb7. The score includes several numbered sections: (1) F C Dm Am Bb C7, (2) F C Dm Am Bb C7 F C7, (3) SOLO F C Dm Am Bb C7 F C7, and (4) F C Dm Am Bb C7 F C7. The piece concludes with the instruction "DAL N° 1 X 3".

נסיון לסכום שנת-היובל/גברואל ולטר

ועדת היובל התחילה את פעילותה כ-7 חודשים לפני החג עצמו, וקיימה ישיבות רבות, לקביעת תת-ועדות לכל הנושאים, ולקביעת הבמאי. מתשנה רבה הושקעה בכל פרט, ודנוקא הפרטים הקטנים הם אלה, שנסופו של דבר, גורמים להצלחה.

הארוע הראשון היה נסיעת מבוגדי הכפר לירושלים, ליום כיף, ולביקור אצל נשיא-המדינה. נסענו, כ-60 חברים, בשני אוטובוסים וכמצב רוח מרומס. ביקרנו בנבי-סמואל, בתפירות מהזמן ההרודיאני ובטיילת שליד ארמון הנציב. אצל הנשיא התאכזבנו, מכיוון שחשבנו שרק אנשי שדה-ודבורג יתארחו שם, אבל מצאנו את עצמנו מעטים בין רבים אחרים. לעומת זאת, עם שובנו לכפר, זכינו לקבלת פנים לבבית ומרגשת: זר פרחים לכל-אחד מאיתנו, קמעי קריאה של הנוער וכינוד שהכינו חברות הכפר.

בעזרת ילדי הבר-מצווה, קיבל הכפר מראה חדש. השלטים החדשים וביקורי הרחובות נתנו תוצאות, וגם הצמחיה שבשתלה לאחרונה הוסיפה נוסף של צבעוניות וירק למקומות נוספים בכפר. בקונה רק שהכל ישמר.

לנטיעת שדרת-המייסדים הוזמנו כל המייסדים או צאצאיהם, והיה זה נעים ומרגש.

החגיגה של בני ובנות המצווה היתה מרשימה, והיה ערב מהנה מאד. לאורירה המובה בחג (וגם לפניו ואחריו...) תרמו גם החולצות, שהוזמנו במיוחד. לא בשכח לציין את חוג הסועדים, שפעל בהצלחה רבה במשך כל "שנת-היובל".

עם התקרב ערב החג, גברו ההכנות: חזרות, בניית במה, תפאורה; דגלים, תאורה וקורטינא, וכו', ולמשתתפים כבר לא נשאר ערב פנוי. היה מאד יפה לראות את כולם משתתפים בהכנות ונושאים בעול. יש לציין את הארגון המסודר של הכינוד למשתתפים בחזרות, ואת הארגון והביצוע של הכינוד בחג עצמו. הארגון, בכלל, היה למופת: היו די מקומות ישיבה, חשבנו על התניה ועל כל פרט חשוב אחר.

לפני כשנתיים, כאשר נכחתי בחגיגת היובל של גן-חיים, שאלתי את עליזה ולטר: גראה לך שנוכל גם אנחנו "להרים" מופע כזה בשדה-זרבורג? היום התשובה היא: יכולנו, ומעבר לזה! את שמוליק רהם הבמאי, הכרתי בבית ריבה ועמי יערי, שם נפגשו בני גילי לערב בוטסלגיה, על מנת ששמוליק יוכל לדלות נושאים לכתיבת המסכת.

פגשתינו שוב, לפני כשלושה חודשים, עם הקטעים המוכנים. היום, כשלושה ימים לאחר השיא, אני כותב שורות אלה. מצאתי בשמוליק אדם, שהיה מוכן - על אף מה שכתב - לקבל שינויים ותוספות, ועל כך ברכתי לי, עוד בראשית הדברים. ובכך, התקבצו לנו מספר אנשי שדה-זרבורג, והתחלנו לקרוא את ההומר, ללטשו, ולעבוד עליו קטעים-קטעים. "אלוהים אדירים", שאלתי את עצמי, "כיצד כל זה יתקשר להצגה אחת של שעה ועשר דקות?" (כפי שנאמר לנו על-ידי הבמאי)

ואמנם, היו תקלות לא מעטות. אנשים לא הגיעו בזמן לחזרות, קטעים לא נקראו ולא הועלו במשחק, כי תמיד מישהו היה צריך לסדר עניין כלשהו... היו כאלה, שהתמידו והופיעו לכל חזרה, אם היה זה בשבע בערב, או, בעשר בלילה, ועבדו עד הצות.

כל זאת, עד לשבת שלפני המופע. פתאום, במגרש הכדורגל, ניצבה במה עזקית! ובמוצאי שבת, שבוע לפני יום המופע, החלה ההצגה לקרום עוד וגיזימו! "אתם תעלו! אתה תרד! את מעליו! אתם מזוזו!" כל זאת, עד יום חמישי. להזכירכם: בשבת הקרובה אמורה להתקיים ההופעה. ואז הגיע מועד התזרה לפני האחרונה: כסאות כבר ניצבו על המגרש, והדגליים פתאום קצת רעדו. נו, כן, תארו לעצמכם כל אלף וחמש מאות המקומות, אותם כסאות ריקים יהיו מלאים אדם!

וראה איזה פלא! הכל זז ומקבל צורה, תפאורה, מנורות, פרוז'קטור מאיר ומערכת דמקוליים. "רגע, רגע! בבקשה לחזור על הקטע!" מה מספר המיקרופון? צדיך לכוון! יותר סאונד... קצת ימינה, קצת שמאלה, לשחק עם הפנים אל הקהל" נו, לך תזכור את כל ההוראות... יום חמישי היום ומחרתיים ההופעה...

לפני כשנתיים, כאשר נכחתי בחגיגת היובל של גן-חיים, שאלתי את עליזה ולסד: נראה לך שבוכל גם אנחנו "להרים" מופע כזה בשדה-ורבורג? היום התשובה היא: יכולנו, ומעבר לזה!

את שמוליק רהט הנמאי, הכרתי בבית ריבה ועמי יעדי, שם בפגשו בני גילי לערב נוסטלגיה, על סנת ששמוליק יוכל לדלות נושאים לכתיבת המסכת.

פגשתינו שוב, לפני כשלושה תודשים, עם הקסעים המוכנים. היום, כשלושה ימים לאחר השיא, אני כותב שורות אלה. מצאתי בשמוליק אדם, שהיה מוכן - על אף מה שכתב - לקבל שינויים ותוספות, ועל כך ברכותי לו, עוד בראשית הדברים. נכון, התקבצנו לבו מספר אנשי שדה-ורבורג, והתחלנו לקרוא את החומר, ללשונו, ולעבוד עליו קטעים-קטעים.

"אלוהים אדירים", שאלתי את עצמי, "כיצד כל זה יתקשר להצגה אחת של שעה ועשר דקות?" (כפי שנאמר לבו על-ידי הנמאי)

ואמנם, היו תקלות לא מעטות. אנשים לא הגיעו בזמן להזרות, קטעים לא בקראו ולא הועלו במשחק, כי תמיד מישהו היה צריך לסדר עניין כלשהו... היו כאלה, שהתמידו והופיעו לכל חזרה, אם היה זה בשבע בערב, או, בעשר בלילה, ועברו עד הצות.

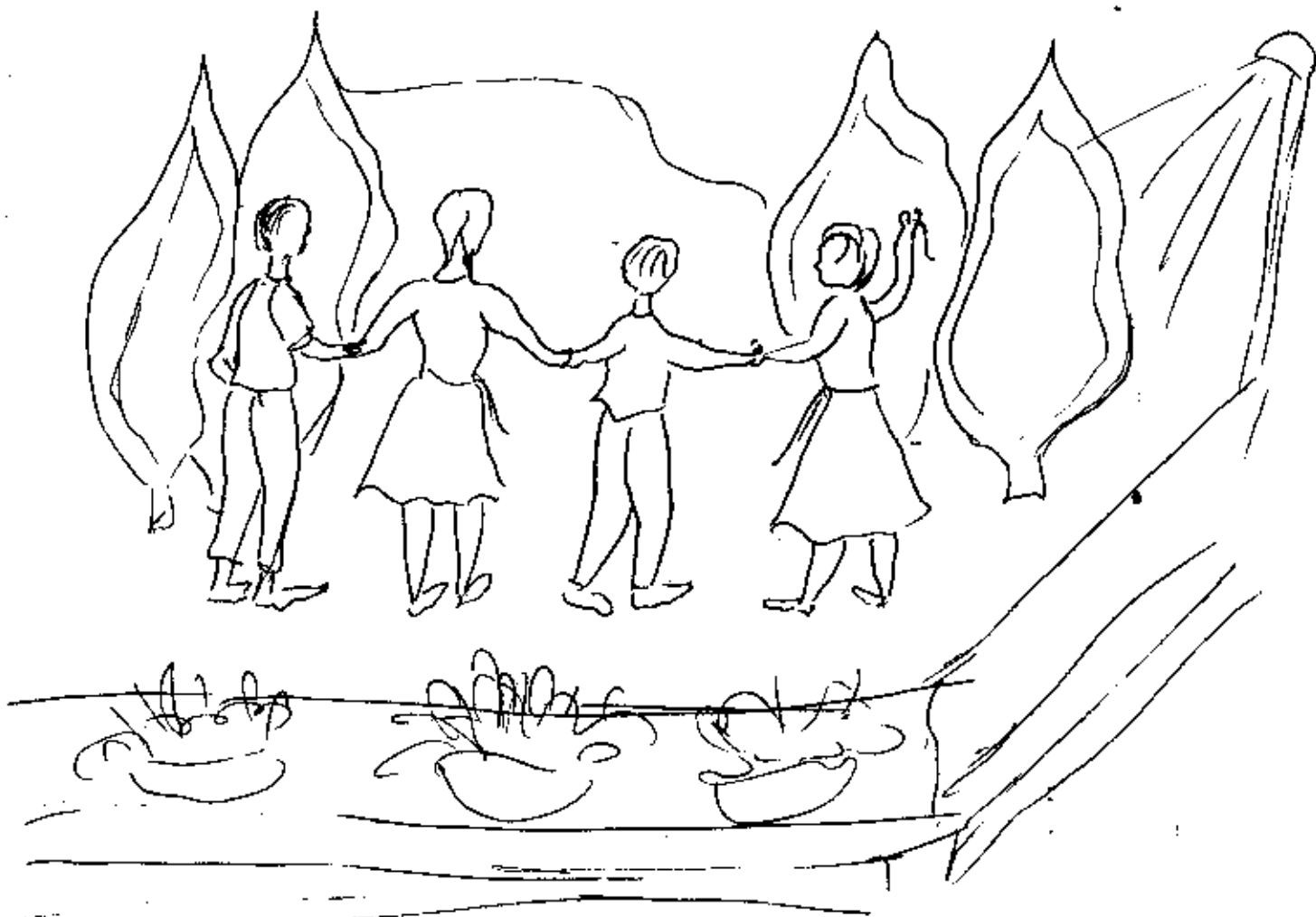
כל זאת, עד לשבת שלפני המופע. פתאום, במגרש הכדורגל, ניצבה כמה ענקית! ובמוצאי שבת, שבוע לפני יום המופע, החלה ההצגה לקרום עור וגידים: "אתם מעלנו! אתם תרדו! את מעלי! אתם תזוזו!" כל זאת, עד יום המישי. להזכירכם: בשבת הקרובה אמורה להתקיים ההופעה.

ואז הגיע מועד החזרה לפני האחרונה: כסאות כבר ניצבו על המגרש, והרגליים פתאום קצת רעדו. נו, כן, תארו לעצמכם כל אלף וחמש מאות המקומות, אותם כסאות דיקים יהיו מלאים אדם!

נראה איזה פלא: הכל זו ומקבל צורה, תפאודה, מנורות, פרוז'קטור מאיר ומערכת רמקולים. "רגע, רגע! נבקשה לחזור על הקסע!" מה מספר המיקרופון? צרין לכוון! יותר סאונד... קצת ימינה, קצת שמאלה, לשחק עם הפנים אל הקהל! נו, לך תזכור את כל התוראות... יום המישי היום ומחרתיים ההופעה...

וזה הצליח! הרטמים אדירים.
 לי עשה המופע הרבה. אנשים רבים, שלא הכרנו סמט, התגלו
 פמאום כרקדנים, זמרים ושחקנים.
 רגשות פנימה-המזון!
 זאם פגישות חוג הסועדים בכפר ערכן רב לקירוב לבבות
 ולהכרת אנשים, הרי שלושת חודשי העבודה על המופע תרמו
 לכך עשרות מונים.
 לסיום, ברצוני לצטט מהנך הדברים שאמרה הסבתא לבילי
 בקטע המשחק הראשון: "היו דברים שעשו לנו חם בלב, והיתה
 גם היתה חדרות היצירה!"

חזרות... ושוב חזרות...

שוב שמוליק משלים את המילים לשחקן ששכת את הפכסם,
ושוב אזרית מתעקשת ודורשת שחבורת הרקדנים תתאים
עצמה לקצב...

בחדרי ההלבשה אשר מאחורי הכמה מתרוצצים השחקנים:
אחד מתפש את בגדיו שנעלמו בין ערימות התלבושות,
שני מסגן סכסם שלא הספיק ללמוד נבית...
כולם רוצים להספיק, להיות כמה שיותר טובים, ובכל
מחיר.

בין ערימות הנגדים, החפצים המושלכים באי-סדר
תמידי על הרצפה, הארגזים והקרסובים, יושבת אנוכי
אמתכם הנאמנה ומביטה במשתתפים. זוהי הנורה של
אנשים, השוברים כל-כך זה מזה בגילם, בעיסוקם
ונהתנהגותם, אך כאן הם מתפקדים בחזרות כמכונה
מסומנת היטב: רוכסים זה לזה את הנגדים, מעבירים
קפה וכריכים, צוחקים, מתבדחים, מזדהים עם שחקן
שסעה...

אנורה של "ביחד" שנדרת במקום, וזאת, למרות שנשלב
מסויים הנוער והמבוגרים "בלחמו ראש בראש", כאשר
הצעירים יותר פרקו מתחים, ולפעמים גם הפדיעו,
צעקו והמווכחו, ואילו הסבוגרים רצו שתהיה משמעת...
אך כאן בחזרות נשברות כל המחיצות. לומדים להכיר
סוב יותר איש את רעהו, מתוודעים אל אנשים שתמיד
בראו רציניים, אבל בחזרות מתגלים כבדרנים מקצועיים.

לחוגי השעון זלים...

בסופו של דבר מגיעים לערב המופע; מתח והתרגשות.
בחדרי ההלבשה אפשר לחתוך את האוויר בסכין. מורחים
עוד שכבת של איפור, מתקנים תפר אחרון. "הייבים
להצליח!" אומרים כולם.

ואכן, זה הצלית. ועוד איך הצליח! זה היה מאה אחוז,
אפילו יותני מזה, למרות השלם שהוסר בסרם עת מהכמה,
למרות מילה או שתיים שנשכחו...
זה היה משלנו, וזה הדי הכי חשוב!

שטיח היובל

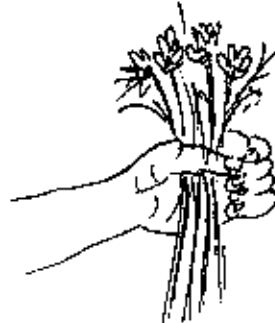
אנו שמחות לבשר, ששטיח היובל, אשר כל חברי-הכפר תרמו לעיצובו, תלוי להנאת כולנו בבית-העם. לכבודו ולכבוד שנת-היובל סויד האולם. אנו מקווים, שהמקום יישמר בקפדנות, הן על-ידי הילדים, והן על-ידי המבוגרים.

תודה
מנורית וצביה

* תודה מיוחדת לכל אלה אשר עזרו בעבודת ההרכבה, ולא לה שרקמו עבור החברים שאינם עמנו עוד.

באחד מערבי הקיץ, כשבוע לפני חגיגת היובל, שמעתי פתאום דפיקה בדלת. ניגשתי, ופתחתי אותה. לפני ניצבו שני ילדים, וכשהינך על פניהם, הגישר לי פתק ופרחית. הפתק הכיל ברכת יישר כוח לדויתקי הכפר שהגיעו ליום זה. מש"גיליתי" מה כתוב בו, זפק ליבי מרוב שמחה והתרגשות, וכך ניצבתי בפתח הבית, ופרט למילת תודה לא יכולתי להוסיף דבר. הרגשתי, כי היה זה המעשה הנכון והנחמד, כדי לברך אותנו לחג זה, ואני חושבת, שילדים המתויתסים כך למבוגרים בכפר, ימשיכו לכבד מבוגרים בכל מקום ובכל עת.

דורלי

תודה...

התערוכה קמה והיתה בזכותם של אנשים רבים שתרמו מזמנם
ממצמם ומרצונם.
חלקם תרמו יותר וחלקם תרמו פחות ולכולם- הסוּן תודות.
למעודדים בדגעים של שפל ושל הרגשה שכלום לא יצא- לכולכם
תודה וברכה!
יש רצון להודות באופן אישי לכל אחד כי להגיד תודה נהכללה,
זה קשה.
מתוך כל הקבוצה הגדולה שעזרה מצאתי לבחון לציין אתכם בני
הנוער ולהודות לכם בנפרד.
בהתחלה היה לי קשה אתכם, לא כל כך רציתם לתרום ולא בענתם,
היה כל כך קשה ומי יאש לראות קבוצה נהדרת כזו שלא לוקחת חלק.
ואז, בשבת אחת הגעתם ומאז הייתם יד ימיני.
בעזרתכם הרבה קמה התערוכה.
אתם הקבוצה הנוגרת הייתם בסופו של דבר נפלאים,
ועל כך תבואו על הברכה.

צעמי שמאלי.

הודעה

בחג היוכל נעלמו לחברים
מגשים, מזמרות, דליוס, ומדיצות.
מי שמצא - מתבקש להביאם למשרד,
ובעלי האבדות - מתבקשים, מצידם,
לגשת למשרד ולחפש את אבידותיהם.

חברי שנה-ורבורג
משתתפים בצערם של אילנה פרויש
וילדיה, במותו של יקירם
חברנו דב גרייזמן ז"ל

להלן תוכניות הקיץ של הנוער הבוגר והילדים, במסגרת פעילות האיחוד החקלאי. כל התוכניות מאזשרות ע"י גודמי הבטחון המתאימים, ומבוטחות, וכן, ישנם מלגות בשכר לכל הפעילות.

200 ש"ח (+השתתפות הכפר)	4-15.7.88	* קורס מדריכים באפעל
120 ש"ח לתניך	18-21.7.88	* רפסודיה גיל תיכון ט'-יב'
180 ש"ח לתניך	31.7-5.8.88	* מחנה קיץ שכבה צעירה ג'-ח'

חוזרים מפורמים יחולקו לתניכים.

פעילות הקיץ מהווה שיא בפעילות הנוער במהלך שנת פעילות, היא מהנה במיוחד, מיוחדת ומגבשת. אני מצפה להשתתפות מרובות של שדה-ודבורג בפעילות. בברכת קיץ פורה ומהנה - צילה - רכזת הנוער

קוסמטיקה בשדה-ורבורג

סלון קוסמטיקה : טיפול פנים
שעה
פדיון
לעקור

בביתה של ג'קי
שוורץ

31045.50

ברכות

לדבי ויהושע עובדיה
שלוחה ברכה חמה
בהכנסתם לדירה החדשה
אמנם הברכה באיחור, אך
- כפי שנאמר:
"לעולם לא מאוחר מדי"

ברכת מזל-טוב

ליהודית מושקוביץ ליום הולדתך
לאילזה רוזנברג ליום הולדתך
ליצחק פרי (קוטי) למלאת לך 65 שנה
לכס נאחל בריאות ואריכות-ימים

לתלמידים, למורים,
ולכל אלה שלחופשה יוצאים-
חופשה נעימה

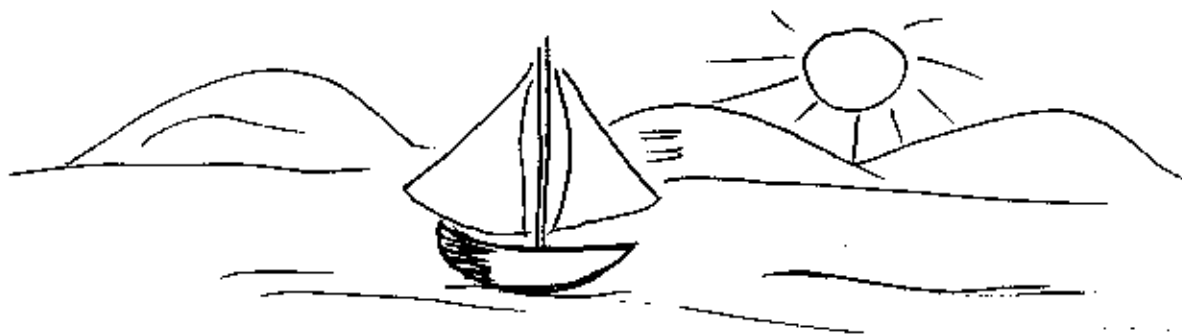
ברכת מזל טוב

לחגית וגרדי סגל
להולדת הבת - שני

לעונת (טרוק) ואריה טריסלר
להולדת הבן - דור

וכמובן לסבים ולסבתות-
משפחת סגל וטריק

מאן קיניג
עם הגיען ללצוג
שפע ביכולה

רשימת מיסדי הכפר

רות ואדוארד פזרט
 עליזה וקורט קמפ
 מרטה ואלפרד ורנר
 לילר וולטר רייט
 מריס ושמעון פרטטר
 אניטה והנס הרצפלד
 מרגרטה אש-פיזה
 מרגוט וארנסט הובביץ
 לויזי והלמוט רוזנטל
 ג'ני ומקס זלינגר
 פרידל ואיזי ציגלר
 צילה והיינץ אריס
 ג'ני ואליועזר נוישטט

לו ומקס בודינסקי
 מטה ואלפרד וולף
 מריס וחיים פרוש
 רות ופליקס שאובר
 אלזה ופאול ליטן
 זלמה ומטה ולטר
 רוזל ופטר פינטוס
 פלורה והוגו כהן
 פויגה ושמואל פרוכטצווייג
 דגינה דאיוזי פינצ'ובר
 סימה והרי טאו
 הלה זפרד שטרר
 דוד לרזה

לורה ורנדי לפמן
 פאולה וו"ר ריכרד פרויליך
 קלרה ושמואל גרייזמן
 דבורה ושלמה שטרן (אינהבר)
 הלנה וארנסט אונגר
 אדית והיינץ ליכטנשטיין
 אולזה ופאול קליין
 טני זהרברט פוזנר
 בתיה וד"ר ישראל מאירוביץ
 סלי זג'ק וייטכרוט
 פרידל ואמיל שפיצר

רוזל וקטל פינטוס ב"ח"ק בקיסנה"